

→ Lisa Ostermann, winnares van het Leids Cabaret Festival, trad vorig jaar op in TapasTheater.

FOTO MARGOT DE HEIDE

Theater en een verse

Patrick van den Hanenberg
AMSTERDAM

In de 'grote zaal' van TapasTheater keken gistermiddag, direct na het einde van de lockdown, acht toeschouwers naar de voorstelling van Rein Hofman over de zin en onzin van het leven.

Tessa Harmzen, het creatieve brein achter dit miniaturtheater vlak bij het Oosterpark had de heropening na de lockdown om middernacht willen vieren. Die stunt ging niet door toen premier Rutte de horeca- en theater-teugels pas om twaalf uur 's middags wilde laten vieren. Harmzen had geen trek in boa's op de stoep, dus streide zij de opening twaalf uur uit.

De avond voor de heropening diende zich een nieuw probleem aan: volgens een verse noodverordening moeten zangers in verband met het druppeltjesgevaar 8 meter afstand houden van het publiek. Aangezien

de grote zaal van het theater 5 bij 4 meter is, werd 's avonds laat de hulp van de niet zingende Rein Hofman ingeroepen om de muzikale openingsact te vervangen.

Met acht toeschouwers was de zaal uitverkocht. Die bescheiden bezetting heeft alles met de richtlijnen van het RIVM te maken, maar ook zonder die beperking zou er maar een handjevol mensen in de zaal zitten. In pre-coronatijd waren de vier zalen én de 'foodbar' met zestig bezoekers gevuld. Kleinschaligheid vormt de kern van deze bijzondere onderneming.

Borrelen én theater

Tessa Harmzen heeft vijftien jaar de publiciteit verzorgd voor onder meer M-Lab en *Soldaat van Oranje*. Op het terras voor TapasTheater vertelt zij dat zij in die periode constant op twee dingen stuitte: "Er zijn te weinig speelplekken voor veel talentvolle theatermakers, en veel Nederlanders vinden theater wel leuk, maar gaan er

toch niet heen - volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek een derde van alle Nederlanders boven de 16 jaar. Die kleitsen toch liever met vrienden en gaan daarom naar het nieuwe restaurant om de hoek. TapasTheater moet beide problemen oplossen en biedt meerdere korte voorstellingen per avond, en daarrussen of daarna kan worden geboordeld en gegeten."

Met spaargeld van Harmzen werd een voormalig Argentijns restaurant verbouwd. In het souterrain kwamen vier zaaltjes en via Marktplaats werd een automatiekmuur op de kop gekocht, waaruit kleine verse maaltijden kunnen worden getrokken, die de chef in zijn keukens thuis heeft bereid.

Het is een uniek concept. Er zijn flarden van theaterfestival de Parade en huiskamerfestivals te herkennen, met als bijzonderheid dat alles onder één dak is. Het leverde TapasTheater, dat zonder subsidie draait, vorig jaar de Cultuur Marketing Award op, waarbij Harmzen niet geringe geno-

mineerden als het Rotterdamse Philharmonisch Orkest en het Eindhovense Parktheater achter zich liet.

Harmzen: "TapasTheater ging in 2018 van start en liep als een trein, met teamuitjes en verjaardagen en een groeiende schare vaste en nieuwe klanten uit de hele stad, die elke maand een nieuwe programmering voorgeschoteld krijgen. Podiumnieuwkomers - zoals Lisa Ostermann

Huiskamerfestival en een beetje van de Parade, maar dan alles onder één dak

die het Leids Cabaret Festival won - maakten er vliegende, maar ook gearriveerde artiesten als Lone van Roozendaal en Alfred van den Heuvel voelden zich thuis in die intieme setting en speelden slechts voor een deel van de kaartopbrengst. Grote namen bleken niet noodzakelijk voor een full house: men komt voor de opzet van TapasTheater."

Nieuwe situatie

Toen kwam alles door de lockdown tot stilstand. Dodelijk vermoeld van het eerste jaar heeft Harmzen twee weken geslapen, om zich daarna op de nieuwe situatie te richten, met minder bezoekers en een veilige en toch aangename omgeving. Het bedrijf is de crisis behoorlijk doorgekomen met de 4000 euro overheidssteun, financiële hulp voor de zzp'ers en een coulante huisbaas, die zichzelf rekent tot die groep die wel geïnteresseerd is in theater, maar om de beken-

maaltijd uit de automatiekmuur

de redenen noot-ging. Nu wel.